

berettiget til at kalde et Fyr, der ſkulde have en ſaadan Lyſtſtyrke, at det kunde laſte ſit Lyſ i en Afſtand af 6 Mil, men dog fra et Punkt i kun 4 Mil's Afſtand ſaa ufuldſtændigt kan ſees, for at være et godt Fyr. Der er endnu en Dplysning, ſom det ærede Medlem, hvis han havde læſt Skibsjournalen, vilde have fundet deri, og det er den, at der i de 2 Mar 1868 og 1869 er forefaldet ikke mindre end 5 Strandinger lige ved Hammeren, medens det ærede Medlem forleden Dag ſagde, at der ſlet ingen Strandinger havde fundet Sted ved denne Kyſt i de ſenere Mar. Det havde ikke været min Agt at tage Ordet, og jeg er kun bleven drevet dertil ved det af det ærede Medlem ſtillede Vædringsforſlag; men jeg kan dog ikke tilbageholde en Bemærkning med Henſyn til den Vædring, der af Landsthinget er foretagen i § 23, hvor Conſtoen C. i L. 3, ſom ifølge Afſtemningen her i Thinget var affattet ſaaledes: „Mindre Pantſerſkibe . . . 200,000 Rd.“, i Landsthinget har ſaaet følgende Afſattelse: „Til Paa- begyndelſen af et Pantſerſkib, mindſt ligesaa hurtigt og kraftigt ſom „Lindormen“, ſamt til et til localt Kyſtforſvar beregnet Skib, hvilke i Forening ikke maae koſte over 1,500,000 Rd. . . . 200,000 Rd.“. Hvad den forſte Deel af den Forandring, ſom er indſat i Landsthinget, angaaer, da ſeer jeg ikke rettere end, at den noget betydelig nærmer ſig hen imod det Forſlag, ſom her i Thinget havde ſtor Stemning for ſig. Et Forſlag, der bliver ſtillet af Medlemmer, bliver ikke motiveret uden igjennem mundtligt Foredrag, og jeg har da opſøgt Motiverne dertil eller rettere ſagt jeg har opſøgt i Diſcuſſionen, hvad der ſkal forſtaaes ved et Skib mindſt ligesaa hurtigt og kraftigt ſom „Lindormen“, og jeg finder da en Udtalelſe af den ærede Aede Landſtingsmand for Kjøbenhavn (Lehmann), netop paa ſamme Side, hvor det Forſlag er omtalt, ſom jeg nys talte om, og der ſee vi, hvad Meningen er dermed. Det er kun en kort Bemærkning af den ærede Landſtingsmand; men da han er en af Forſlagsſtillerne og det forekommer mig, at han netop har truffet Sommet paa Hovedet, ſaa ſkal jeg henholde mig til, hvad han der har udtalt. Han figer, at

det ingenlunde er tilfødeligt, naar vi blandt de Egenſkaber, vi troe at maae fordrø, og ſom ikke alle kunne forenes i ſamme Grad, ikke udtrykkelig have taget Henſyn til det ringe Dybgaende. Og ſaa ſøier han til: „Det er med velberaad Du, at vi ſom Hovedſag have fremhævet Hurtigheden og dernæſt Kampſtyrken, ſom jo betinges af ſaa ſtor relativ Uſaaſlighed, ſom der kan forenes med den nødvendige Artilleriſtyrke. Vi have alſaa ikke opſtillet fire Egenſkaber, ſom alle ere onſkelige, men ikke alle kunne naaes; vi have derimod nævnt de to Egenſkaber, paa hvilke vi lagde ſtørſt Vægt.“ Heri er jeg enig med den ærede Landſtingsmand; Regjeringen har tiltraadt Vædringsforſlaget, og jeg haaber, at det ſkal lykkes den Marineminifter, der ſaaer med dette at gjøre, at forſkaffe os „en tiidsſvarende Lindorm“. Der er kun foreſlaaet en Bevilling paa 1½ Million, ſom ikke maa overſkrides, ſaa der bliver efter min Formening ikke meget tilovers til en Kanonbaad; men dette ſkal jeg fra mit Standpunkt ikke videre beklage.

Frederikſen: Det er overflødigt for mig nærmere, at motivere, hvorfor jeg ſtemmer for det Forſlag, der er ſtillet paa Cultusminiſteriets Budget. Hvad angaaer de to mere vigtige Spørgſmaal paa Krigsminiſteriets Budget, da ſkal jeg ikke komme ind paa Realiteten her, men blot ſige, at jeg for Sagernes egen Skyld meget nødig vilde give efter, fordi jeg troer, det er meget vigtigt at ſætte en Grænſe for de ſtebeſte tiltagende Udgifter til Hærvæſenet, og fordi jeg troer, at, naar man vil gjennemføre Hærløven navnlig i ſin videre Udvikling i Retning af Folketvæbning, det da er betænkeligt at lade det ſkee ved Indkaldelſe af diſe Mænd, ſom have deeltaget i Krigen, og ſom alſaa perſonlig maae være tilſtrækkeligt øvede — men jeg ſkal ikke her dvæle ved Sagens Realitet. Jeg ſkal fuldſtændig indrømme, at Spørgſmaalet om Sagen ſelv her fuldſtændig maa viſe tilbage for det Hovedſpørgſmaal, ſom er ført frem af Regjeringen ſelv, nemlig Spørgſmaalet om dets Forbliven eller Ikkeforbliven, jeg ſkal heller ikke her indlade mig paa den Beſlagelſe, ſom ganſke viſt ligger nær, at det er paa dette Stadium Re-